Δείτε τι έλεγε ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος για την κρίση της εποχής του

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Φεβρουαρίου, 2012

«Επιτρέπει ο Θεός να τραντάζεται η γη, αλλά δεν την καταστρέφει, σείει δυνατά τα πάντα με το σεισμό, αλλά δεν τα κατεδαφίζει, για να μας οδηγήσει στην μετάνοια. Τόσο μεγάλο είναι το πέλαγος της ευσπλαχνίας Του. Γιατί είδε να παραβαίνουμε τις εντολές Του και να Τον πικραίνουμε υπερβολικά. Είδε την επιθυμία μας να αρπάζουμε την ξένη περιουσία, είδε ότι χτίζαμε το ένα σπίτι κοντά στο άλλο και ότι επλησιάζαμε το ένα χωράφι κοντά στο άλλο, με σκοπό να κλέψουμε το διπλανό μας. Είδε ότι δεν ελεούσαμε τα ορφανά και αδιαφορούσαμε για τις χήρες. Είδε τους δασκάλους να κάνουν τα αντίθετα από εκείνα που εδίδασκαν. Είδε μαθητές να προσβάλουν τις σεμνές τελετές της Εκκλησίας με αταξίες που αρμόζουν σε θέατρα. Είδε να ζούμε μέσα στην κακία και να κινούμαστε από φθόνο. Είδε να προσθέτουμε στο φθόνο και την πονηρία. Είδε τις καταιγίδες της υποκρισίας να βυθίζουν σαν βάρκες τους απονήρευτους. Είδε να φονεύουμε σκόπιμα. Είδε ότι αδικούσαμε όσο μπορούσαμε περισσότερο. Είδε να ναυαγεί η αγάπη και να προκόβει η απάτη στο πέλαγος της ζωής. Είδε να αποσκιρτούμε από την αλήθεια και να καταφεύγουμε πρόθυμα στο ψέμα. Και για συνοψίσουμε, είδε να υπηρετούμε τον πλούτο και όχι τον Κύριο» (Εις άγιον Βάσσον, 1, MG 50, 721).

Είναι περιγραφή και της εποχής μας ή όχι;

«Αλίμονο σε κείνους που λένε το κακό καλό και το καλό κακό. Σε κείνου που παρουσιάζουν το φως ως σκοτάδι και το σκοτάδι ως φως. Σε κείνους που προβάλλουν το γλυκό ως πικρό και το πικρό ως γλυκό. Θα αφαιρέσω λοιπόν, λέει ο Θεός, για την ανομία σας από ανάμεσά σας κάθε ισχυρό άνδρα και δυνατή γυναίκα και κάθε άνθρωπο πολεμιστή και δικαστή και κάθε προφήτη και άνθρωπο συνετό. Δεν είναι δε μικρό είδος οργής να στερηθούν και τις προφητείες. Μαζί δε με τον προφήτη, λέγει, θα αφαιρέσει και κάθε στοχαστή. Εδώ μου φαίνεται στοχαστή ονομάζει εκείνον που από τη μεγάλη του σύνεση και από την ίδια την πείρα των πραγμάτων, δίνει σοφές συμβουλές για τα μέλλοντα. Και θα αφαιρέσω ακόμη και κάθε έμπειρο πρεσβύτερο και πεντηκόνταρχο. Πρεσβύτερο δεν ονομάζει απλά αυτόν που έχει γεράσει, αλλά αυτόν που μαζί με τα άσπρα μαλλιά του διατηρεί και την πρέπουσα σύνεση. Και όταν λέει πεντηκόνταρχο εννοεί όλους τους άρχοντες. Και άρχοντας είναι αυτός που είναι εμπειρογνώμων και γνώστης πολλών και που

γνωρίζει να διευθετεί με σύνεση όλες τις υποθέσεις της πόλεως. Και μαζί μ' αυτούς θα αφαιρέσει και κάθε συνετό ακροατή. Γιατί αν αυτό απουσιάζει, ακόμη κι αν υπάρχουν όλα τα άλλα , τίποτε πλέον δεν υπάρχει στις πόλεις, κι αν κόμη υπάρχουν προφήτες, σύμβουλοι, άρχοντες, αν δεν υπάρχει κανένας που να μπορεί να ακούσει, όλα είναι άσκοπα και μάταια. Εγώ νομίζω ότι εδώ το 'θα αφαιρέσω' που λέει ο Θεός , το λέγει με τη σημασία του θα εγκαταλείψω και θα αφήσω , όπως ακριβώς λέει ο Απόστολος Παύλος: 'τους εγκατέλειψε ο Θεός, ώστε να παραδοθούν σε νου ανίκανο να διακρίνει το ορθό', όχι για να δείξει αυτό, ότι δηλαδή τους έριξε σε παράνοια, αλλά τους εγκατέλειψε και τους άφησε να είναι ανόητοι. Και θα τοποθετήσω σ' αυτούς νεαρούς άρχοντες, λέει ο Θεός. Αυτό είναι χειρότερο και φοβερότερο από την αναρχία. Γιατί εκείνος που δεν έχει άρχοντα, έχει στερηθεί εκείνον που θα τον οδηγήσει, ενώ εκείνος που έχει κακό άρχοντα, έχει εκείνον που τον σπρώχνει στους γκρεμούς. Και θα επιτρέψω σε απατεώνες να τους εξουσιάσουν, λέει ο Θεός. Απατεώνες ονομάζει τους είρωνες, τους κόλακες, εκείνους που με τα γλυκά τους λόγια παραδίδουν τους ανθρώπους στο κακό και τον διάβολο. Και θα συμπλακεί ο λαός και ο ένας άνθρωπος θα ορμήσει εναντίον του άλλου και ο άλλος θα ορμήσει εναντίον του πλησίον του, λέει ο Θεός. Όπως ακριβώς δηλαδή αν τα ξύλα που συγκρατούν τις οικοδομές σαπίσουν ή αφαιρεθούν, κατ' ανάγκην οι τοίχοι γκρεμίζονται, αφού τίποτε δεν υπάρχει που να τους συγκρατεί, έτσι και αυτοί για τους οποίους προηγουμένως μιλήσαμε, αφού αφαιρέθηκαν άρχοντες, σύμβουλοι, δικαστές και προφήτες, δεν υπήρχε τίποτε που να εμπόδιζε το λαό να διασπασθεί και να δημιουργηθεί μεγάλη σύγχυση. Θα αυθαδιάσει το παιδί προς το γέροντα και ο ανέντιμος προς τον έντιμο, λέει και πάλι ο Θεός. Γιατί όταν περιφρονούνται τα γηρατειά από τους νέους, οι δε ανάξιοι και αποδοκιμασμένοι περιφρονούν εκείνους, που προηγουμένως ήταν αξιοσέβαστοι, η πόλη αυτή δεν είναι δυνατόν να βρίσκεται σε καθόλου καλύτερη κατάσταση από εκείνη που καταφεύγει σε μάντεις» (Εις Ησαΐαν, κεφ. Γ', 1,2,3,4, ΕΠΕ 8, 304-306-308-310-314-316-MG 56, 40-44).

Ίσως τελικά δεν είναι τυχαίο το ότι έχουμε στερηθεί ηγέτες σε όλους τους χώρους και πρέπει να ξαναδούμε τις πνευματικές ρίζες της κρίσης. Ο άγιος πάντως μας προτρέπει σε μετάνοια και υπέρβαση της ανομίας μας. Ας τον ακούσουμε.

π. Θ. Μ.

(Πηγή: agios-dimitrios.blogspot.com)